

[Holger Larsen (Odense A.)]

Tallet komme til at ligge helt oppe paa 12 000, hvilket svarer til, at ca. 2 000 Unge vil være henvisningspligtige til Ungdomslejr. I de foreliggende Beregninger, som jo i høj Grad maa hvile paa et Skøn, er der kun taget Hensyn til den Gruppe af Unge, der er organiseret, hvorimod det ikke i Beregningerne har været muligt at tage Hensyn til de uorganiserede Unge, og det er netop fra denne sidste Gruppe af Unge, den statistiske Beregning viser, at Lejrene først og fremmest har faaet deres Elever.

Ungdommens Beskæftigelsesmuligheder, set paa længere Sigt, tegner sig da usikkert, og efter alt at dømme vil der i det førstkommande Aar være Brug for et begrænset Antal Pladser i Ungdomslejrene, hvorfor det vil være hensigtsmæssigt at opretholde det Antal Lejre, der nu er tilbage, efter at visse Dele af Lejrene er afhændet til andet Formaal. I de bestaaende Lejre er der Plads til mellem 800 og 1 000 unge ledige. 2 af dem drives for Øjeblikket efter det oprindelige Formaal, medens andre anvendes eller midlertidig kan anvendes til andet Formaal. Ved at bevare dette stærkt reducerede Apparat og det dertil svarende Personale, som gennem Aarene er blevet uddannet til de særlige Opgaver, og som har vist sig at kunne komme i Kontakt med den Ungdom, der kommer i Lejrene, opnaas det, at man, saa snart der er Behov derfor, kan benytte dette Apparat til det oprindelige Formaal.

I Lejrene har man i de senere Aar søgt at bibringe de unge ufaglærte en arbejdsteknisk Uddannelse gennem en Kombination af Teori og Praksis, hvori ogsaa er indgaaet som naturligt Led i Uddannelsen de elementære Fag Dansk og Regning. Jævnside med den arbejdstekniske Dygtiggørelse, som har været det centrale, over man en almenmenneskelig Paavirkning gennem Undervisning i kulturelle Fag, gennem Foredrag, gennem Studiekredse og ved Sport.

Det foreliggende Lovforslag bibeholder Ungdomslejrene som den bedst egnede Form for Foranstaltninger til Bekæmpelse af Ledighed blandt unge ufaglærte, men saaledes at Ungdomslejrene nu benævnes arbejdstekniske Ungdomsskoler, hvilket ogsaa maa siges bedre at give Udtryk for Foranstaltningernes Hovedformaal. For nu at kunne give mere Tid til netop denne arbejdstekniske Uddannelse nedsættes Arbejdstiden i Lejrene ifølge Lovforslaget fra 40 til 36 Arbejdstimer pr. Uge. Lovforslaget giver ogsaa fortsat Mulighed for at etablere Kursus for unge faglærte og foreslaar endvidere, at der aabnes Adgang til at etablere særlige

Ungdomslejr, hvis der i Perioder ikke kan skaffes Plads paa de arbejdstekniske Ungdomsskoler, saaledes at alle henvisningspligtige ledige unge kan faa en Plads. Lovforslaget bibeholder Henvisningspligten og bibeholder Retsvirkningen for de Unge, der vægrer sig ved at efterkomme Henvisningen til Ungdomsforanstaltninger. Der har ikke i Ungdomskommissionen været Enstemmighed om denne Henvisningsregel, idet et Mindretal, det kommunistiske, mener, at Tilgangen til Ungdomsforanstaltningerne maa ske paa frivillig Basis. I og for sig er jeg enig i, at det var rarest at naa dertil, at de unge, naar de er ledige, selv meldte sig til Foranstaltningerne, og jeg vil ogsaa mene, at man fra Administrationens Side og ude omkring i Ungdomsorganisationerne gennem Propaganda bør sprede Kendskab til Ungdomsforanstaltningerne, saaledes at Tilgangen til disse i videst mulig Udstrækning sker frivilligt, men jeg maa alligevel mene, at der maa være en Mulighed for at tvangshenvis dem, der efter nogen Ledighed stadig nægter at efterkomme Henvisningen. Netop disse, der lader staa til, vil have mest Brug for gennem en arbejdsteknisk Ungdomsskole at vinde Arbejdsviljen tilbage. Under Administrationen af den gældende Lov har man gentagne Gange faaet Ansøgninger fra Unge under 18 Aar om at blive henvist til en Lejr, men har ikke haft Hjemmel dertil; dette søges ændret i § 4, Stk. 8.

Som det allerede er nævnt, er der ingen Tvivl om, at den Aflønningsform, der hidtil har været gældende for Lejrene, har været Aarsag til Ungdommens Uvilje over for disse, og jeg takker Ministeren, der jo selv gennem mange Aar som Medlem af Arbejds- og Socialministeriets Ungdomsudvalg har haft med disse Ungdomsforanstaltninger at gøre, fordi han ved dette Lovforslag er med til at indføre en mere rimelig Aflønningsform for Arbejdet paa disse arbejdstekniske Ungdomsskoler. Aflønningen skulde nu blive lig den, der gælder i det almindelige Erhverv, idet Lovforslaget bestemmer, at Arbejdet skal udføres i Akkord i saa vid Udstrækning som muligt, og hvor der for Arbejdet ikke allerede findes Akkordaftaler, fastsættes disse ved Forhandling med Dansk Arbejdsmands Forbund. Nu har der hele Tiden været og vil ogsaa i Fremtiden være Omraader, hvor det er umuligt at arbejde i Akkord og der derfor maa gælde en vis Timeløn, som vel ogsaa maa være lig den, der betales for tilsvarende Arbejde i det frie Erhverv. Men da de Arbejdsomraader, hvor Afregningen maa være Timeløn, er vidt forskellige, spændende over Landbrugsarbejde, Gartneri